

Засегнатата, Целгуба почна да прелистя старите книги с пожълтели листи, подвързани в кожа с позлата.

- А тия книги за какво разправят?

- За Ахил и Александър...

Мария се спусна и грабна любимите си книги, сякаш се боеше да не ги вземат "Александрията" и "Троянската притча", с които лягаше и ставаше. Царицата посегна да погали косите ѝ, но девойката резко се дръпна с дива гордост. Не обичаше да ѝ гаят, нито да ѝ съжаляват.

- Остави сега книгите. Ела с нас. Отиваме с леля ти Теодора към Света гора... Ще береш цветя, ще ~~попичаш на въздух~~ ^{подишаш чист въздух...}... А като обичаш да ~~четеш~~ четеш, ще ти дадем учител по латински, но по-добре ще е да слизаш по-често долу, да се учиш в тъкачницата, а отдавна трябваше вече да знаеш да вземеш и плетеш. Хайде сега да потичаш из ливадите на воля...